

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Дел. № 2/К.д. 2/2012

Дата 29.02.2012

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

К.Т. ДОКРЕПА
Дел. № 0065
29.02.2012

Да се разясни
за всички съдии
01.03.2012

СТАНОВИЩЕ

на Конфедерация на труда „Подкрепа”,

заинтересована страна

по конституционно дело №2/2012г. за установяване на противоконституционността и несъответствието с общопризнатите норми на международното право и с международните договори, по които България е страна, на §2, §3, с които се изменят чл.34 и чл.35 КТ, и §21 от Закона за изменение и допълнение на Кодекса на труда /обн. ДВ, бр.7 от 2012 г./, с който се създава нов чл.414а КТ /обн.ДВ, бр.26/86 г., последно изм. ДВ, бр. 7/2012 г./

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Във връзка с Ваше писмо, изх.№2/к.д. 2/2012 от 10.02.2012г., по горното конституционно дело и в изпълнение на Определение на Конституционния съд от 09 февруари 2012г. по същото дело, с което сме конституирани като заинтересована страна, представяме на вниманието Ви нашето становище, както следва:

Конфедерация на труда „Подкрепа” категорично застава зад искането на 55-те народни представители от 41-вото Народно събрание, с което се иска да бъде установена противоконституционността и несъответствието с общопризнати норми на международното право и с международните договори, по които България е страна на §2 и §3 от

Закона за изменение и допълнение на Кодекса на труда /ЗИДКТ/.
Съображенията ни за това са следните:

С атакуваните §2 и §3 се изменят съществено чл.34 и чл.35 КТ, и се въвеждат нови критерии за представителност на организациите на работниците и служителите и на работодателите. Считаме, че чрез оспорените текстове се ограничава свободното сдружаване на гражданите в синдикални организации за защита на интересите им в областта на труда и социалното осигуряване, което е гарантирано в чл.49, ал.1 и ал.2 от Конституцията. Така например за представителност на синдикална организация на работниците и служителите на национално ниво се изисква „да има най-малко 75 хиляди членове” /§2, чл.34, т.1/, при досега действащо изискване за наличие на 50 хиляди членове. За нас е необяснимо и неоправдано чувствителното увеличаване на изискването за численост на синдикатите, за да бъдат признати те за представителни. **Особено неоправдано е да се завишават тези изисквания при една нарастваща безработица, обхванала всички слоеве от населението /реално безработицата е над 15%, като младежката безработица е над 25%/.** Повишаването на количествените критерии, в условията на стагнацията на пазара на труда и глобалната икономическа криза, води на практика до ограничаване свободата на сдружаване на работниците и служителите. Подобни изисквания противоречат на прогласения в Преамбюла на Конституцията принцип на социалната държава, и на здравия житейски разум. Категоричната позиция на КТ „Подкрепа” е, че **във време на финансова и икономическа криза, когато много фирми се закриват, а други съкращават работни места и намаляват обема на дейностите си, не следва да се увеличава изискването за численост на синдикалните членове , за да бъде призната една синдикална организация за представителна на национално ниво.**

Като национално представителна организация на социалните партньори ние стоим на позицията, че социалната държава следва да се основава и на свободен социален диалог на всички нива. **При нарастващ ръст на безработицата и обективно намаляване на работниците и служителите, въведените изисквания за численост ще доведат до затрудняване на колективното трудово договаряне и социалния диалог.**

На практика чрез новите изисквания, **правителството законово регламентира такива критерии за представителност, които фактически предварително определят кои организации ще участват в Националния съвет за тристранно сътрудничество, в колективното трудово договаряне /чл.51б и чл.51в КТ/, както и в трипартитните органи, създадени със закон – в Надзорния съвет на НОИ /чл.305 КСО/, НС на НЗОК /чл.13 ЗЗО/, в Икономическия и социален съвет /чл. 7 ЗИСС/. Тези законови промени целят да отстранят от националния тристранен диалог доказани във времето социални партньори. Видно е, че атакуваните норми водят до ограничаване на духа на тристранното сътрудничество и партньорство, наложен и възприет от действащото право. Институционалният диалог между правителство, синдикати и работодатели е основен елемент на социалната държава. Недопустимо е да се допуска злоупотреба с права, като се накърняват права или интереси на други /чл.57, ал.2 К/.**

Новите критерии за признаване на представителност на работнически и работодателски организации представляват **държавна намеса във вътрешния живот на тези организации.** Атакуваните разпоредби на §2 и §3 ЗИДКТ противоречат не само на Конституцията, но и на общоприетите норми на международното право и международните договори, по които България е страна. Приетите нови норми в §2 относно чл.34, и §3 относно чл.35, от КТ противоречат на **Устава на Международната организация на труда /МОТ/, Конвенция №87 на МОТ, Конвенция №98/1949 на МОТ** , по които България е страна /чл.5, ал.4 К/. В чл.3, ал.2 на **Конвенция №87/1948 МОТ** е посочено, че "публичните власти трябва да се въздържат от каквато и да е намеса, която може да ограничи правото на свободно сдружаване или да попречи на неговото законно упражняване." Тази идея е доразвита и в чл.5 от **Европейската социална харта.** Редица други международни договори, като чл.2, ал.1 от **Всеобщата декларация за правата на човека**; чл.2, т.2 от **Международния пакт за икономически, социални и културни права**; чл.20 от **Хартата за основните права на Европейския съюз /2010/С 83/02 /;** чл.1, т.1 от **Конвенция №111/586 на МОТ** относно дискриминацията в условията на труда и професиите, също третират този въпрос. Всичко това показва, че въведените нови критерии за признаване на представителност противоречат и на регламентираната в международното право свобода на

сдружаване на работниците и на работодателите, която е тяхно основно човешко право.

Действието на закон, който съдържа съществени противоречия с Конституцията, с международни актове, по които Република България е страна, и с правото на Европейския съюз, не трябва да се допуска.

Нито приетите промени в КТ, нито мотивите към законопроекта, доказват обективната необходимост от изменение на досега действащите критерии. Няма обяснение защо сега със ЗИД на КТ се въвеждат нови критерии за представителност, които са в необяснимо противоречие с Конституцията и важни международни договори, по които сме страна. Непрекъснатите изменения в законовата уредба не са в съответствие с европейския подход за максимална стабилност в нормативната уредба.

Предвид изложеното КТ „Подкрепа” поддържа искането за обявяване на §2 и §3 от ЗИДКТ за противоконституционни и несъответстващи на общоприетите норми на международното право и на международните договори, по които Република България е страна.

С уважение:

Д-Р КОНСТАНТИН ТРЕНЧЕВ,

ПРЕЗИДЕНТ НА КТ „ПОДКРЕПА”

